

Divné hodinky

Když mi byly přiděleny Tíšňovou péčí hodinky Laipac nebyla jsem vůbec nadšená, spíše jsem je brala jako přítěž a omezování svobody, kdy budou na dispečinku vědět, kde právě jsem. Měla jsem je i jako takovou „starost“, hlavně v tom, že jsem si dlouho zvykala, že je musím nabíjet. (taková hloupost) Začalo to tak, že při jakémkoli prudkém pohybu ruky, na které byly hodinky, mi vždycky volal dispečer Tíšňové péče a ptal se, co jsem právě udělala, aby měl protivazbu a trošku znal můj režim. Takže když jsem byla v lese se psem a hodila mu hračku, volal mi na hodinky dispečer, že mu je jasné, že jsem v lese se psem a něco mu házím, ale že mu to hlásí alarmy - napadení, tak se jen ujišťuje, zdali jsem v pořádku. Bylo mi to nepříjemné a znervózňovalo mě to. Také když jsem špatně nadzvedla nohu, zakopla a spadla. Tak hned volal dispečer, co se stalo, zdali potřebuji zavolat lékaře nebo jinou pomoc, zda zvládnou sama dojít domů apod. A v tu dobu jsem si uvědomila pravou funkci Laipacu, že neslouží ke kontrole, kde právě jsem, ale že mi pomáhá. Mám v Laipacu velkou oporu a cítím se bezpečně, už bez nich neudělám krok. Můj manžel a celá rodina je ráda, že když jsem doma samotná, tak i oni mohou být v klidu, že jsem v pořádku, protože je o mě postaráno. Nedávno jsem byla s manželem v lese na houbách, dispečinku jsem nahlásila, že mě nemusí hlídat, že jsem pod dozorem, ale napadl nás roj lesních vos a bylo to něco strašného. Protože jsem hodně mávala rukou, tak dispečer vytušil, že se něco děje a za chvíli mi volal. Sdělila jsem mu situaci a on chtěl bleskově volat záchranku, protože nás dost pobodali. Takže mám i tu zkušenost, že když nahlásím, že mě nemusí hlídat, přece jenom jsou na dispečinku v pohotovosti a to je právě ta velká pomoc. Už si neumím svůj život bez Laipacu představit, zjistila jsem, že jsem nakonec ráda, když hlídají každý můj krok, protože si mohu dovolit i sama cestovat autobusem nebo vlakem a nejsem tolik závislá na manželovi nebo rodině. Můj závěr je ten, že Laipac mi naopak svobodu dává a ne bere.

Text zpracoval Jaroslav Čajka

Příklady dobré praxe byly vytvořeny v rámci mezinárodního projektu **Support Patients through E-Services Solutions (SPES)**, který je financován z programu CentralEurope a zdrojů ProDeep, o.s.